Onderneming in wederkerigheid; helende kracht om negatieve innerlijke wil te veranderen

6 november 1970
lezing 186

"Gegroet! Zegeningen, kracht en liefde worden jullie in deze bijeenkomst aangereikt, die een gemeenschappelijk doel heeft: innerlijke groei, het vinden van de waarheid van het leven. Het is een lange en moeizame weg maar alleen moeizaam omdat de geest in zijn eigen netten verstrikt is. Deze staat van verlorenheid veroorzaakt altijd een gespletenheid in de wil – de wil die het vermogen heeft om het lot te bepalen en te scheppen. De mens heeft een uiterlijke en bewuste wil en een innerlijke onbewuste wil. De kanten die ze op willen zijn maar al te vaak precies tegenovergesteld. Vele jaren geleden, tamelijk in het begin van onze gemeenschappelijke onderneming, heb ik dit onderwerp in een lezing besproken.[1]

Sindsdien is er veel tijd verstreken; tijd in de zin van ontwikkeling en van verandering, niet in de zin van de manier waarop mensen over tijd denken. Evenals ieder van jullie individueel heeft de groep als geheel zich in die mate ontwikkeld dat nu veel van mijn vrienden die op een zeer persoonlijke manier actief bij dit padwerk zijn betrokken in contact met de innerlijke bedoeling zijn gekomen die zo van de uiterlijke en bewuste intentie verschilt.

Wanneer iemand dit pad begint, is hij zich net als de rest van de mensheid alleen bewust van wat hij wil, van plan is en verlangt. Hij is ervan overtuigd dat het niet in vervulling gaan van deze wensen het

[1] Lezing 64 'Uiterlijke en innerlijke wil; misvattingen over egoïsme'
(Noot vertaler)

gevolg is van pech of van de fout van anderen. Het vraagt behoorlijk veel tijd en ontwikkeling om de waarheid van het leven te aanvaarden en te beseffen dat het iets in jezelf moet zijn dat je in je verlangen naar vervulling dwarsboomt. Maar zelfs wanneer deze acceptatie, die in het begin nog zuiver ideematig is, tot ontwikkeling komt, schijnt het nog steeds onmogelijk te zijn je voor te stellen dat er een echt innerlijk 'nee' naast het bewuste 'ja' bestaat. Bijna niemand kan in het begin geloven dat datgene waarnaar hij zo vurig verlangt door hemzelf om zijn eigen *innerlijke* redenen wordt ontkend. Geen contact hebben met deze innerlijke stem is het grote probleem. Alles wat zich met eerlijk zelfonderzoek en ontwikkeling bezighoudt, moet zich concentreren op het opgraven van deze innerlijke ontkenning - en de redenen daarvoor.

De vooruitgang van veel mensen in deze groep is daarom zo opmerkelijk en betekent zoveel omdat velen van jullie deze innerlijke 'nee' zeggende stem hebben gevonden. Jullie hebben ontdekt waarom hij nee zegt en hoewel jullie nu misschien bij lange na nog niet in staat zijn om te veranderen, zijn jullie je tenminste in aanzienlijke mate bewust van je eigen kracht om besluiten te nemen. Jullie voelen je tenminste niet langer slachtoffer en jullie kunnen nu beginnen de redenen, motivaties, overtuigingen en veronderstellingen te onderzoeken die deze gespletenheid van je wilskracht veroorzaakt. Jullie kunnen gemakkelijk zien dat eenwording buiten bereik blijft zolang je je niet van deze gespletenheid van de wil bewust bent.[1]

Ondanks het feit dat dit bewustzijn - zoals alle bewustzijn - een grote verlichting is en de psychische energie in je gehele systeem vergroot, vecht de mens bijna nog meer tegen dit weten over zichzelf dan tegen het kwaad dat werkelijk vernietigt. Heel wat weerstand is gebaseerd op het verlangen de gespletenheid van de wil te ontkennen, op het innerlijk 'nee' zeggen tegen wat men uiterlijk wil. Met andere woorden, de hachelijke situatie waar de gemiddelde mens zich in bevindt, is dat hij op bewust niveau iets wil en onbewust het tegenovergestelde wil en dan vecht tegen de bewustwording van deze verdeeldheid. Het gevolg is dat hij ofwel te hard en te extreem streeft naar wat hij onbewust des te krachtiger ontkent zodat hij in een opgewonden toestand van frustratie, bitterheid en spanning terechtkomt. Of hij slaagt erin om - op een daaroverheen gelegde oppervlakkige laag - ook

[1] : Voor dit thema zie lezing 124 'De taal van het onbewuste; het ontdekken van het verborgen 'nee' ; lezing 125 'De overgang van de nee- stroom naar de ja-stroom'. (Noot vertaler)

te ontkennen waarnaar hij verlangt. Hij stompt zijn zintuigen, zijn gevoelens en zijn verlangens af.

Toen we vele jaren geleden[1] samen ons werk begonnen en ik deze ideeën naar voren bracht, waren ze voor iedereen die naar me luisterde en voor hen die later hiervan hoorden hooguit een aardige theorie. Sommigen vinden deze theorie misschien acceptabel maar voor anderen lijken deze woorden de grootste nonsens. Maar zelfs voor hen die deze vooronderstellingen theoretisch wel konden accepteren omdat ze voelden dat het waar is dat het menselijk bewustzijn uit vele lagen bestaat, was er toch nog een groot verschil tussen dit te 'geloven' als een filosofie en het te ervaren als een persoonlijke waarheid. In de tussenliggende jaren is het merendeel van mijn vrienden die op dit pad werkzaam zijn tegen de innerlijke wil aan gelopen die 'nee' zegt tegen datgene waartegen de uiterlijke wil niet alleen 'ja' zegt maar waar zij zelfs vurig naar streeft. Nogmaals, ik wil er de nadruk op leggen dat het belangrijk is je te realiseren dat hoe groter je ongeduld is, hoe wanhopiger je naar een doel streeft dat je wilt bereiken, hoe meer je het wilt grijpen en hoe minder je erop vertrouwt dat het verwerkelijkt zal worden*, dit des te meer een aanwijzing voor je moet zijn dat er een stevig innerlijk 'nee' bestaat*. In plaats van je energie te verspillen aan al deze innerlijke spanning en opgewondenheid om iets te overwinnen dat je van buitenaf lijkt te blokkeren, zou het beter zijn deze spanning los te laten en rustig te beginnen je eigen innerlijke ontkenning van je paniekerige, uiterlijke wens te ontdekken.

Zoals ik zei, de ontwikkeling van deze groep hangt hoofdzakelijk af van het aantal van jullie dat zo'n innerlijke ontkenning van wat je zo heel graag wilt, hebben ontdekt. Dat is echt een geweldige stap. Als je eenmaal stopt met vechten tegen het bewust beseffen dat je onbewust 'nee' zegt, als je eenmaal je gespletenheid accepteert, zal een groot deel van deze verdeeldheid verdwijnen. Maar zeker niet alles. Velen van jullie hebben gemerkt dat je op een vreemde manier op dit punt vast zit. In tegenstelling tot wat je misschien gelooft, schakelt de bewustwording van een irrationele, zinloze, destructieve ontkenning van wat wenselijk is, deze niet automatisch uit. Zelfs als je nog meer verkeerde conclusies, onjuiste en onterechte angsten (die oorzaak van de ontkenning zijn) aan het licht hebt gebracht, zelfs dan is het vaak onmogelijk die op te geven. Op dit punt aangekomen heb je meer energie en moet je ook anderen minder verwijten maken en de schuld

[1] in 1957

geven. Het lijkt echter of zelfverwijt en zelfbeschuldiging eerder zijn toegenomen want wat je tot dan toe op anderen projecteerde, zie je nu als tegen jezelf gericht vooral omdat je vreemd genoeg niet in staat bent de nee-stroom in een ja-stroom te veranderen. Op dit punt zijn velen van jullie nu aangeland.

Ik heb nu een geschenk voor jullie. Maar dit geschenk is niet iets wat je passief kunt ontvangen of wat zo maar vrijblijvend naar je toekomt. Eigenlijk werd zoals ik aangaf dit geschenk alleen maar mogelijk doordat jullie zo'n belangrijke vooruitgang hebben geboekt. Evenzo zal de overhandiging ook een actieve deelname van jullie vragen. Dit geschenk heeft zich als het ware opgebouwd uit jullie groeiende bewustzijn en uit de acceptatie van je 'nee' zeggen tegen dat wat je bewust wilt. Jullie hebben als het ware dit geschenk zelf gemaakt. Jullie hebben het mogelijk gemaakt dat de altijd aanwezige, voortdurende zegening en rijkdom van het universum zichzelf gerichter en krachtiger kan uitbreiden naar waar jullie nu zitten.

Het geschenk is een levende, machtige kracht, een helende kracht, die door de handen van deze vrouw - door wie ik me manifesteer - heen kan komen en stromen. Toch is dit niet een gewone helende kracht op het fysieke niveau. En het is ook niet een helende kracht die je louter passief kunt ontvangen. *Het moet echt een wederzijdse onderneming worden*. *Het kan alleen in wederkerigheid werkzaam zijn*. Door de vorige lezing over dit onderwerp[1] zul je beter begrijpen waar we het hier over hebben en wat de wetten van wederkerigheid zijn. Nu zou ik willen uitleggen hoe wederkerigheid in dit specifieke geval werkt.

Ieder van jullie die zich heel duidelijk bewust is van het ontkennen van wat je bewust verlangt en die wat dit betreft op een vreemde manier verlamd is, kan van deze helende kracht profiteren ondanks het feit dat je je van de daarbij behorende verkeerde opvattingen bewust bent. Het is echt een spirituele, helende kracht - niet alleen omdat deze kracht van een hoger zijnsgebied komt maar ook omdat het je innerlijke, spirituele wezen beïnvloedt: dat deel in je waarin je je wil bepaalt, besluiten neemt en waarin je je intenties vorm geeft. Gewoonlijk spreken mensen van een spirituele, helende kracht wanneer ze een fysieke, genezende kracht bedoelen die aan iemand wordt gegeven en die louter is bedoeld om een fysiek symptoom van een innerlijke,

[1] Lezing 185 'Wederkerigheid, een kosmisch principe en wet' (Noot vertaler)

spirituele stoornis weg te nemen. Maar dat is echt een verkeerde benaming want een spiritueel helende kracht zal het spirituele deel van de mens beïnvloeden en dat vereist noodzakelijkerwijs iemands actieve bijdrage aan het helingsproces. Genezers die over fysieke helende kracht beschikken, putten uit een krachtige universele energie maar dit hoeft dan nog niet de spirituele heling in de ware zin van het woord te betekenen.

De volgende stappen zijn voor degenen van jullie bedoeld die klaar zijn om dit geschenk te ontvangen: je komt, misschien in een van de Vraag- en antwoordzittingen of na een lezing naar voren en gaat heel dichtbij deze spreekster, met je gezicht naar haar toe zitten. Jouw aandeel in de wederkerigheid bestaat eruit dat je exact en precies bekend maakt wat je bewust wenst en wat je - nu niet langer onbewust - van binnen, heel vreemd en irrationeel ontkent en dat wat je innerlijk wezen uitdrukt en wat zo tegengesteld is aan je bewuste verlangen. Verder moet je heel precies zeggen dat je niet in staat bent deze innerlijke wil te veranderen. Maar je uiterlijke wil zou dit wel willen. Het zou de opgesloten kracht in je willen vrijmaken, het zou van je spirituele zelf de noodzakelijke inspiratie willen krijgen voor het bewustzijn dat nog ontbreekt. En als dat niet het punt is, of je dan vloeiend zou kunnen maken wat nu nog bevroren is. Misschien ontdek je dan dat het onvervuld zijn met al haar lijden verkieslijker lijkt dan de bedachte gevaren die er loeren in een open, meegaande houding waardoor ontkenning en negativiteit, slechtheid en destructiviteit beschermingsmaatregelen lijken. Dat wat je over jezelf moet weten om die ontkenning los te laten, zal komen. Of als het er alleen maar om gaat los te laten waar je vastzit, dan komt dat. Maar je moet duidelijk stellen dat je dat wilt.

Als dit duidelijk is verwoord, wanneer je hebt verteld dat je nu nog niet in staat bent om de innerlijke wil het hoofd te bieden en wanneer je egopersoonlijkheid om hulp vraagt en jij kalm, open en ontvankelijk wordt, dan heb jij jouw deel aan de gezamenlijke onderneming bijgedragen. Een sterke, levende kracht zal door deze handen in jou doordringen. Het zal niet direct van invloed op je lichamelijke kwalen zijn. Iets veel fundamentelers zal plaatsvinden, iets wat ook je lichamelijke symptomen kan beïnvloeden als je dat wilt. Maar dit gebeurt dan vanuit jou zelf en pas op de tweede plaats als een gevolg van de kracht die je wordt gegeven. *De kracht die aan je wordt gegeven, zal invloed op de stagnerende zielssubstantie hebben en kan*

in jou gaan werken. Dit is het geschenk dat jullie mogelijk hebben gemaakt, dat allen die op dit pad werken als het ware zelf hebben gemaakt. Door jouw aandeel in de wederkerigheid verbind je jezelf, open je iets in jezelf en ga je 'ervoor staan'. Dit 'er voor gaan staan', als ik deze uitdrukking mag gebruiken, is een heel belangrijk onderdeel.

Ik heb ook een suggestie voor al diegenen, die zich nog niet helder van de ontkenning van hun meest gekoesterde verlangens bewust zijn. Je dient dit als 'huiswerk' te beschouwen; het is voor iedereen van het grootste en meest wezenlijke nut. Het gaat als volgt:
Je eerste stap is dat je verwoordt wat er in je leven onvervuld is, waar je naar verlangt; haal het uit de vaagheid. De meeste mensen spreken dat niet duidelijk voor zichzelf uit. Ze betreuren een bepaalde situatie of zelfs een probleem in zichzelf maar ze spreken niet duidelijk uit dat ze het willen oplossen. Hoe groter het probleem is, des te minder zijn zij zich ervan bewust dat het een probleem is, een niet vervuld zijn in het leven. Vandaar dat ik jullie aanraad om het voor jezelf te verwoorden, bij voorkeur op papier zodat het je niet kan ontglippen: *waar je naar verlangt; wat je in je leven anders wilt; wat je anders wilt in jezelf, in je persoonlijkheid, hoe zou je willen dat het anders was*. Stel al deze vragen duidelijk aan jezelf.

Daarna moet je een tweede serie vragen stellen: *Wat draagt er volgens jou toe bij dat je niet vervuld bent? Geloof je dat het een factor is die buiten je ligt of binnen je?* Nadat je deze vragen (weer op schrift) zo goed mogelijk hebt beantwoord, begin je aan de derde serie vragen: *Ben je je er überhaupt van bewust dat je op dit punt nee zegt tegen de specifieke vervulling die je mist? Ben je je er bewust van, en zo ja, wat gebeurt er dan? Hoe drukt dit nee zich in je innerlijke wezen uit? Op welke manier maakt deze innerlijke gesteldheid dat je je zo gedraagt dat de wensen waar je bewust naar verlangt onmogelijk vervuld kunnen worden? Op welke gedachten en ideeën baseer je de ontkenning die zo tegengesteld is aan het bewuste streven?* (en soms innerlijk maar af en toe ook uiterlijk zelfs graaien naar iets)?

Wanneer je deze vragen zo beknopt mogelijk beantwoordt, zul je ongeacht hoe negatief, hoe onvolwassen, hoe destructief de antwoorden misschien lijken te zijn, een geweldige verandering in je hele persoonlijkheid tot stand hebben gebracht. Het profijt dat je hebt door je op zo'n manier van jezelf bewust te zijn, bevrijdt je van de

geweldige druk die je jezelf oplegt door te krampachtig ‘ja’ te zeggen tegen iets waar je op een ander innerlijk niveau ‘nee’ tegen zegt. En dan kom je bij de uiteindelijke vraag: *in hoeverre ben je nu bereid mee te werken aan deze gemeenschappelijke onderneming en wil je de helende kracht ontvangen en deze echt innemen en die in jou laten werken zodat je tenslotte deze zelfde helende, levende krachten van binnenuit, vanuit je eigen wezen vrij maakt?*

Je hoeft je niet te schamen als je zegt: “Nee, ik ben nog niet klaar. 1k wil niet wat ik wil.” Blijf liever bij dit punt stil staan en *onderzoek waarom het zo is.* Je zit dan tenminste niet meer in deze hachelijke situatie waarin je zinloze druk op jezelf uitoefent die je energie verspilt en die een kortsluiting veroorzaakt. Die situatie is ook in emotioneel opzicht gevaarlijk, doordat je de onvervuldheid die je jezelf oplegt door je eigen innerlijke ontkenning, op de wereld buiten je projecteert. Dit leidt altijd tot bitterheid, tot een gevoel van onrechtvaardigheid en daardoor tot wrok. Je beschuldigt de wereld er van dat die jou niet geeft wat je gelooft dat je zo vurig wenst.

Nog een ander aspect van dit zelfde probleem (te weten het tegenovergestelde van de vurige bewuste wens naar een specifieke vervulling) is het je niet bewust zijn van je eigen toestand, van je innerlijke wezen dat zo wanhopig ergens naar verlangt. Dergelijke gevallen moet je omgekeerd benaderen. Of liever gezegd: er is een derde laag waar je eerst door heen moet. De bovenste laag is zich nauwelijks bewust van een grote behoefte; misschien wel van een hele wezenlijke menselijke vervulling die - op een minder bewust niveau - een bepaalde drang schept die zich dan indirect openbaart. Bijvoorbeeld: spanning, angst, gebrek aan concentratievermogen, verstrooidheid, een gevoel van onbeduidendheid over je leven, depressie, gebrek aan energie, maar ook lichamelijke klachten. Al deze verschijningsvormen zijn het gevolg van een niet bewust zijn van een diep verlangen of een behoefte. Soms kan deze normale menselijke behoefte besmet of misvormd worden door een zogenaamde neurotische behoefte, maar slechts af en toe is deze afwijking echt een waandenkbeeld. Ze herbergt altijd de kern van een werkelijke, geldige behoefte en moet daarom niet overboord gezet worden, zelfs als ze zich op een kinderachtige, destructieve en niet realistische manier presenteert. Daarom moet je ook op deze extra lagen van vaagheid en gebrek aan bewustzijn letten. Ze kunnen zelfs in bepaalde deelgebieden van de persoonlijkheid bestaan, die zich op andere terreinen heel goed

bewust zijn van hun negativiteit en ontkenning.

We hebben hier dus ook twee mogelijkheden: er zijn mensen die zich wat dit betreft zeer bewust zijn van een gemis in hun leven. Ze lijden hier heel erg onder. En dan is er een tweede categorie die zich niet echt bewust is van hun verlangen, hun wensen en behoeften. Ze zijn afgestompt en ze lijden alleen indirect onder deze onvervuldheid. En dat is helemaal geen voordeel. Het schept meer zelfvervreemding, minder vitaliteit en het vereist meer werk voordat de laag van verlangen bewuster wordt. Deze groep mensen moet op een andere manier beginnen. Ze moeten eerst diep in zichzelf luisteren en dan de vraag stellen: *"Wat wil ik werkelijk? Wat ontbreekt er in mijn leven? Ben ik werkelijk vervuld? Is er iets diep in mij, dat weet dat er meer mogelijk is dan ik mezelf toesta te ervaren?"* Alleen als deze vragen eerlijk beantwoord worden, kan de benadering die ik hierboven gegeven heb, gebruikt worden. En nogmaals leg ik er de nadruk op, dat we hier niet te maken hebben met persoonlijkheidstypen - waarbij de ene onder de eerste, de andere onder de tweede categorie valt. Iemand kan op verschillende innerlijke niveaus zitten, die verschillende aspecten van zijn wezen betreffen. Ik heb dat al eerder gezegd. Daarom kan de aanpak die ik gesuggereerd heb door iedereen worden toegepast voor bepaalde kwesties, opvattingen en reflexen. Het kan je meer bewust maken van je verlangen - en dat is goed.

Er zijn ook twee mogelijkheden met betrekking tot dat wat je wilt en dat wat je ontkent. In sommige gevallen streeft het ja zeggende deel in je naar dat wat gezond is en leidt tot plezier, liefde, expansie, groei en vervulling, terwijl het destructieve onwetende deel nee zegt. In andere gevallen kan het 'ja zeggen' het tegendeel zijn van eenheid en groei, vervulling en gezondheid, terwijl de onbewuste ontkenning voortkomt uit het beste, meest wijze deel van het zelf. Vastgelegde uiterlijke waarden zijn nooit betrouwbare antwoorden. Het is daarom noodzakelijk de beoordeling een poosje op te schorten, totdat de persoonlijkheid zich meer van zichzelf en van de betekenis van de verschillende stemmen, die in hem zijn, bewust is. Een verlangen naar een bepaald beroep kan bijvoorbeeld aanvaardbaar en 'juist' lijken, maar misschien niet voor deze bepaalde mens.

Deze benadering kan gebruikt worden als je in je leven een conflict of probleem hebt dat moeilijk op te lossen lijkt en dat je vreugde overschaduwt. Je gebrek aan het duidelijk bewust zijn van je nee

weerhoudt je ook hierover te mediteren. Als je deze belemmering of weerstand onder ogen ziet, zal dit een waardevolle aanwijzing zijn van je verdeeldheid. Jullie moeten al het mogelijke doen om zo'n weerstand op te sporen.

Degenen van jullie die klaar zijn om deze krachtige energie te ontvangen, kunnen nu naar me toe komen. Het kan resulteren in dieper bewustzijn en begrip en in nieuwe kennis. Maar het kan ook wel iets zijn dat niets met kennis te maken beeft. Het kan heel eenvoudig een losser worden betekenen, ineens in staat zijn om iets negatiefs te laten vallen of een nieuwe energie en soepelheid op zielsniveau. Of misschien kan het allebei zijn, het een leidt tot het ander. Soms kan er, als deze kracht hij je binnen stroomt, ook uitleg van mij komen. Soms zal kennis die je nodig hebt vanuit jezelf komen doordat die kracht in jou werkzaam is - mits je hem natuurlijk voedt en er open voor blijft staan. Die kracht kan je eigen kracht losmaken zodat je geïnspireerd en energiek wordt. *Dit is het geschenk van een nieuwe wederkerigheid die kan ontstaan en deze spirituele kracht kan later steeds verder worden uitgebouwd om je te helpen*. Ieder die echt graag deze hulp wil ontvangen, krijgt hem ook.

Zijn er wat dit onderwerp betreft nog vragen?"

VRAAG: Is het afwisselend onderzoeken van het innerlijke en uiterlijke 'ja' een pad van bewustzijn of een pad van handeling? Als het eerste waar is, dan is het enige probleem of iemand werkelijk in staat is het te volgen. Als het het laatste is, zal dit een totale verandering van iemands levenslange overtuigingen inhouden, wat dan weer voor heel veel opschudding kan zorgen.

"Uiterlijke handeling of verandering is zinloos, tenzij het voorkomt uit een zeer harmonieus willen en weten dat dat het juiste is. Dan vallen de obstakels weg. Maar eerst moeten bewustzijn, gevoelens en bewustwording gecultiveerd worden. Dan volgt al het andere natuurlijk en organisch. Dit kan - uiterlijk gezien - voor verdeeldheid zorgen, maar als het innerlijk in harmonie is, zijn dit noodzakelijke stappen om vroegere vormen te overwinnen, die niet langer waarde hebben in het leven van de betrokkene. Dit geldt niet altijd. Soms moeten er uiterlijke veranderingen zijn om iemands integriteit te beschermen.

Andere keren ontstaan uiterlijke veranderingen geleidelijk als het gevolg van bewustwording. Maar zelfs dan betekent dit niet dat er geen activiteit is. Het kan een zo intense innerlijke activiteit zijn, dat de verandering die in de persoonlijkheid tot stand gebracht wordt, zinvoller is dan een uiterlijke verandering die misschien alleen maar gebruikt wordt om innerlijke stagnatie en weigering tot veranderen te bedekken. Wat in het ene geval juist en goed is, kan verkeerd zijn in het andere. Als je zulke vragen stelt, zal de eerlijkheid die vereist is om ze te beantwoorden, de confrontatie die daaruit voortvloeit je dwingen heel alert te zijn. Zelfs de verbondenheid met de grotere goddelijke macht is niet passief; ook dit vraagt activiteit. Als iemand wacht met uiterlijke veranderingen totdat hij vrij is van angst en weerstand, is expansie misschien nooit mogelijk. Vaak moet iemand ondanks alle narigheid door deze gevoelens heen, als hij volledig de waarheid van zijn situatie beseft. Het is verkeerd te veronderstellen dat overgave op passiviteit wijst. Het getuigt van grote actie als iemand zich hiermee verbindt."

VRAAG: Waarom is het zo moeilijk om je neurose op te geven?

"De creatieve zielsenergie beweegt voortdurend wanneer ze niet belemmerd wordt, wanneer ze niet vervuild is, wanneer ze vrij en in harmonie is met haar eigen vermogen tot creativiteit, het fundamentele vermogen tot schepping. Alle levende materie beweegt constant, staat nooit stil. Misvattingen en fouten brengen negativiteit voort. En negativiteit brengt nog weer meer verkeerde ideeën en fouten met zich mee. Zielssubstantie, gevangen in fouten en negativiteit, is gestagneerd en zit vast. Het is moeilijk deze fixatie weer vloeibaar te maken. Er is niets, geen atoom, geen substantie, dat niet ook bewustzijn bevat. Daarom is het hele universum doordrongen met energiebewustzijn, maar niet als twee afzonderlijke wezens of aspecten die naast elkaar bestaan. Energie is bewustzijn en bewustzijn is energie. Bewustzijn dat opgesloten zit in de vaste substantie moet weer vloeibaar gemaakt worden. Het moet opgewekt worden uit zijn eigen stilstand. Gestagneerde, gefixeerde energie/bewustzijn heeft het nodig losser te worden. Vloeiend bewustzijn en vloeiende energie kan het gestremde en vastzittende alleen met de grootste moeite beïnvloeden omdat het ware ontwaken juist in het slapende deel plaatsvindt. Vrij stromende energie/bewustzijn wordt altijd door de vastgelegde toestand afgewezen. Dit bedoel ik met de uitspraak: "de geest is in zijn eigen doolhof verloren". Het gestagneerde bewustzijn moet op de een of

andere manier de weg vinden zichzelf op te lossen. Zolang dit niet gebeurt, blijven substantie, energie en bewustzijn gevangen in een gefixeerde kern.

Deze woorden zijn helemaal niet gemakkelijk te begrijpen omdat ze over concepten gaan die het verstand niet kan bevatten. Daarom moet je je intuïtieve vermogens gebruiken om de betekenis aan te voelen. Diegenen onder jullie die een flauw vermoeden hebben van de echte wereld waar alles is, waar het bestaande niet gescheiden is, voelen duidelijk wat ik hier bedoel. De enige manier waarop het werk gedaan kan worden, is dat het stromende, verlichte bewustzijn beetje hij beetje de stagnerende, gevangen energie-bewustzijn-substantie die 'neurose' heet, beïnvloedt en aantast. Aangezien het verdoofde bewustzijn dood is (het lijkt misschien overbodig om het te zeggen, maar dat is het niet), is heel wat geduld en zoeken nodig om uiteindelijk het gevangen bewustzijn door het vrije bewustzijn te beïnvloeden; om de vloeibare, stromende energie op de stagnerende energie te laten inwerken. Want als het vrije, verlichte bewustzijn en de vloeibare energie niet sterker zouden zijn dan het gefixeerde bewustzijn en de gefixeerde zielssubstantie, zouden deze voor altijd blijven vastzitten. Omdat het zo vastzit, kan het zichzelf niet zo gemakkelijk opgeven.

(Hierna stelden twee mensen zich beschikbaar; ze kwamen naderbij en vertelden over hun specifieke, persoonlijke ontkenning en overtuiging. De energie en de kracht die toen vrijkwamen was voor alle aanwezigen een diepe ervaring. De hele ruimte was ermee gevuld en een paar zagen de stralende energie. Jammer genoeg is het niet mogelijk de ervaring in woorden te beschrijven.)

Mijn dierbare, dierbare vrienden: liefde, spirituele kracht en wijsheid zijn één. De hulp die hier van buiten komt, zal je nooit passief maken. Zo moet het ook zijn. Het zal beetje hij beetje steeds sterker worden en de vastzittende energie en het bewustzijn weer licht maken. De eerste stap is het actief deelnemen aan dit pad, dat naar je meest innerlijke wezen leidt. De tweede stap, namelijk dat waar je mee worstelt, verwoorden en verduidelijken, zoals deze twee vrienden van mij hier hebben gedaan, zal meer van de grote, universele kracht opwekken die, buiten en binnen in je, eindeloos voorradig is.

Dit is een gezegend iets, vrienden. Het kwam voort uit jullie bijdrage en zal doorgaan met vanuit jullie bijdrage te groeien. Het is inderdaad

een levende kracht. Het is een werkelijkheid. Zoals met alles wat leeft, is de zinvolle manifestatie van het voort stromende leven geheel afhankelijk van deze gezamenlijke onderneming. Aanvankelijk tussen het enerzijds geven van jezelf in openheid en vrijheid en anderzijds de kracht die door mij heen komt en die jou helpt. Later tussen je egobewustzijn en de bron van alle leven in jezelf, die samenkomen hij stagnerende materie om dit steeds losser te maken. Misschien kunnen jullie je het verschil voorstellen tussen stagnerende materie, stagnerende energie, stagnerend bewustzijn dat vasthoudt en haat zonder te veranderen en de vloeiende materie, bewustzijn en energie, die besef hebben van de waarheid van leven en liefde. Als je je deze twee manieren van zijn voorstelt, wordt het gemakkelijker voor je om een weloverwogen, bewuste keuze te maken en om het laatste zijn inwerking te laten hebben op het eerste..

Liefde is voor ieder van jullie hier. Zegeningen brengen altijd kracht, als je er maar open voor staat. Deze zegeningen kunnen je ergens bereiken en je last - dat wat je op je genomen hebt - verlichten en je vastzitten weer vloeibaar maken. Maar als je hier met afweer zit en twijfelt, kan deze zegenende kracht je niet bereiken. Toch komt hij altijd tot op zekere hoogte tevoorschijn en zal sterker en sterker worden wanneer je je er meer voor open stelt, je bewust bent van de werkelijkheid ervan en er meer ontvankelijk voor wordt. Zo zal de kracht van de zegeningen toenemen.

Wees in vrede geliefden.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1970
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y)
onder de titel ‘Venture in Multuality - Healing Force to Change
Negative Inner Will’.
Vertaling door Martien Janssen in 1980; herzien in 1994
door Margriet Westerman.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*